

1) w § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na pokrycie kosztów ubioru określonego w ust. 1 przyznaje się kierownikom urzędów stanu cywilnego i ich zastępcom ekwiwalent w wysokości 10 000 zł na okres dwóch lat.”;

2) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na pokrycie kosztów ubioru określonego w ust. 1 przyznaje się pracownikom ekwiwalent w wysokości 7 000 zł na okres dwóch lat. Do tych pra-

cowników mają zastosowanie przepisy § 4 ust. 3 i 4.”;

3) § 6 i 7 skreśla się;

4) w § 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wypłatę ekwiwalentów, o których mowa w § 4 i 5.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

170

UCHWAŁA Nr 115 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 września 1983 r.

w sprawie utworzenia Narodowego Funduszu Ochrony Zabytkowej Kopalni Soli „Wieliczka”.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Narodowy Fundusz Ochrony Zabytkowej Kopalni Soli „Wieliczka”, zwany dalej „Funduszem”.

2. Dysponentem Funduszu jest Kopalnia Soli „Wieliczka”.

§ 2. Dochodami Funduszu są:

- 1) równowartość podatku obrotowego od sprzedanych soli jadalnych,
- 2) wpływy od osób fizycznych i prawnych.

§ 3. Minister Finansów:

- 1) ustala stawki podatku obrotowego od soli jadalnych,
- 2) zwolni producentów soli od wpłat do budżetu podatku obrotowego naliczonego od sprzedaży soli jadalnych i przekazywanego na Fundusz.

§ 4. 1. Środki Funduszu są gromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym Kopalni Soli „Wieliczka” pod nazwą „Narodowy Fundusz Ochrony Zabytkowej Kopalni Soli «Wieliczka»”.

2. Nie wykorzystane w ciągu roku środki Funduszu przechodzą na lata następne.

§ 5. Wartość robót wykonywanych przez Kopalnię Soli „Wieliczka”, finansowanych z Funduszu, zalicza się do sprzedaży zewnętrznej.

§ 6. Środki Funduszu przeznacza się na finansowanie:

- 1) robót wykonywanych według Programu doraźnych robót remontowo-konserwatorskich w Kopalni Soli „Wieliczka” na lata 1982—1985, stanowiącego załącznik do decyzji nr 46 Prezydium Rządu z dnia

22 grudnia 1982 r. w sprawie zachowania zabytkowej części Kopalni Soli „Wieliczka”,

- 2) robót remontowo-konserwatorskich i inwestycji zabezpieczająco-konserwatorskich wykonywanych po roku 1985. zgodnie z docelowym programem zabezpieczenia zabytkowej Kopalni Soli „Wieliczka”, zatwierdzonym przez Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego.

§ 7. 1. Kopalnia Soli „Wieliczka” prowadzi prace zabezpieczające według rocznych planów opracowywanych przez Kopalnię we współpracy z zespołem do spraw zabezpieczenia pod względem górniczym Kopalni Soli „Wieliczka”, działającym przy Ministrze Przemysłu Chemicznego i Lekkiego.

2. Kopalnia Soli „Wieliczka” zasięga opinii właściwych organizacji naukowych i społecznych w sprawach prac zabezpieczających.

3. Nadzór konserwatorski nad realizacją programów i rocznych planów prac zabezpieczających sprawuje właściwy konserwator zabytków.

4. Nadzór górniczy i ogólny nad realizacją programów i rocznych planów prac zabezpieczających sprawuje dyrektor Biura Zrzeszenia Przedsiębiorstw Kopalnictwa Surowców Chemicznych i Mineralnych, który składa Ministrowi Przemysłu Chemicznego i Lekkiego sprawozdania z działalności technicznej i finansowej w okresach rocznych.

5. Nadzór nad wykorzystaniem Funduszu sprawuje Minister Przemysłu Chemicznego i Lekkiego.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski